

La ceràmica de les benetes, 50 anys portant Déu a les cases

Dm, 25/03/2014 per Catalunya Religió

(*Laura Mor -CR*) “No sabeu el bé que feu a Catalunya. Els nostres sermons no arriben a la gent, però les vostres ceràmiques són a totes les cases”. Molts capellans utilitzen aquest argument per agrair la tasca evangelitzadora de la ceràmica de les benetes. Ho explica la germana **Maria Regina Goberna**, una de les fundadores del taller on es fabriquen icones emblemàtiques al nostre país i que enguany celebren 50 anys.

Per a commemorar l’aniversari, les benetes inauguren aquest divendres l’exposició [Art i pregària](#) a Sant Andreu de la Barca, que fins el 6 d’abril mostrarà algunes de les peces de ceràmiques que elaboren al taller. Al llarg d’aquest 2014 i del 2015 tenen previst exposar també a la casa Pia Almoina, al costat de la catedral de Barcelona, i a la llarga oferir una mostra permanent al mateix monestir, on s’hi puguin veure peces de gran tamany i els visitants puguin fer-se una idea de l’efecte del seu estil, en viu.

Un estil senzill per a fer pregària

Des del taller han seguit al llarg dels anys una línia senzilla i marcadament pacífica. “Hem procurat ser positives perquè ja en veiem prou, de mal al món”, explica la germana Maria Regina, que hi afegeix: “Ens estimem accentuar el bé, que és una manera d’accentuar la mirada de Déu sobre el món”.

De fet, l’activitat més mecànica de pintar o de fer els motlles els permet sumar art i pregària: “Des del primer dia vam veure que la ceràmica et permet tenir el cap lliure per pregar i per pensar”. Podeu veure l’estil de les ceràmiques en aquest vídeo que han fet les benetes en motiu del cinquantè aniversari del taller:

Una manera de guanyar-se la vida

“Abans del Concili brodàvem casulles, però passat el Concili va anar a la baixa i buscàvem la manera de guanyar-nos la vida”, explica Maria Regina. Llavors eren 80 benetes al monestir i dues d’elles van impulsar la creació del taller:

Montserrat Viñas, l’actual abadessa del monestir, quan encara era novícia, i Maria Regina Goberna.

Per fer-ho van estudiar a l’Escola Massana i van completar la formació a la fàbrica del mestre ceramista de [ca l’Aguadé](#), on també van aprendre a fer els motllos. Perseguien l’objectiu de fer-se autònomes i poc a poc han definit un estil i una forma de treballar que els permet treballar des del monestir: “Sempre ens hem obert camí en allò que podíem fer a casa”. Entre vuit i deu germanes formen l’equip que avui tira endavant el taller, entre les quals Maria Regina continua traçant els dibuixos de les peces.

En l’actual context econòmic reconeixen una davallada de les comandes, però el tret distintiu de les religioses manté viu el negoci: “A la vora han tancat molts tallers i nosaltres ens mantenim pel fet religiós”. Destaquen com un encert el fet de posar frases a les ceràmiques perquè “la gent s’hi ha anat acostumant”. Explica així com les frases que parlen de l’amor són les que tenen més èxit, com són: “Vivim per estimar”, “L’amor és nou cada matí” o “L’amor ens uneix”.

Compra per encàrrec

Distribueixen sobretot per Catalunya, tot i que també reben comandes de la resta de l’Estat i de forma esporàdica de l’estranger. Així, la compra de peces del taller es fa sobretot per encàrrec i coincideix amb celebracions sacramentals, com batejos o comunions, o efemèrides diverses, com aniversaris de casament, en què es fabriquen arbres de família amb els noms de pares, germans, fills, tiets i néts.

De moment els encàrrecs poden recollir-se in situ i a algunes botigues, com la de les PAMSA ([Publicacions de l’Abadia de Montserrat](#)) del carrer Ausiàs Marc. Però ben aviat també es podrà comprar a través d’una botiga per Internet.